

ΚΑΡΤΑ XVII: ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ

Συντάχθηκε απο τον/την Ονειρόκοσμος
Τετάρτη, 11 Αυγούστου 2010 13:27

*** ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ ***

ΚΑΡΤΑ XVII: ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ

Συντάχθηκε απο τον/την Ονειρόκοσμος
Τετάρτη, 11 Αυγούστου 2010 13:27

Τ' αστέρι που εικονίζεται σ' αυτή την κάρτα είναι ο πλανήτης Αφροδίτη, ο Έσπερος των αρχαίων, που ο λαός τον ονομάζει Αποσπερίτη. Το ίδιο άστρο, όταν προβάλλει την αυγή πριν ανατείλει ο ήλιος, ονομαζόταν στην αρχαιότητα Εωσφόρος ή Φωσφόρος Αστήρ και η σημερινή του ονομασία είναι Αυγερινός.

Η ίδια κάρτα σχετίζεται με την βαβυλωνιακή θεά Ιννάνα ή Αστάρτη, που κάθε χρόνο το φως της μέρας την καλούσε ν' αναστήσει τον Ντουμούζ (Αδωνι) από τον τάφο του. Σε μεταγενέστερους χρόνους η βαβυλωνιακή Αστάρτη ταυτίστηκε με την Ελληνική θεά του έρωτα Αφροδίτη.

Ο αριθμός της κάρτας αυτής είναι το 17, που αποτελείται από το 1 και το 7, με άθροισμα 8. Όπως είδαμε και στις κάρτες Ι και ΧΙ, το πλαγιαστό □ ο κοσμικός λιμνίσκος, θεωρείται σαν σύμβολο του απείρου, της ανανέωσης και της αναγέννησης, κι έτσι τον Μεσαίωνα είχε συσχετισθεί με την βάπτιση. Επίσης, η όγδοη ουράνια σφαίρα θεωρούνταν η έδρα των απλανών ν αστέρων σύμφωνα με την υπόθεση του Πτολεμαίου.

Το λαμπερό αστέρι που φωτίζει τη νύχτα είναι το έμβλημα του πνεύματος, το μυστικό κέντρο, κι η προσταγή της Μοίρας. Για τους αλχημιστές ήταν το σύμβολο της φαντασίας, που τους ένωνε με τις δυνάμεις του υποσυνείδητου και με τις φυσικές ύλες που προσπαθούσαν να μεταστοιχειώσουν.

Μετά την θύελλα και τον κεραυνό της προηγούμενης κάρτας έρχεται η βροχή που φέρνει γαλήνη, δροσιά κι αναζωογόνηση.

Το νερό που χύνει απ' τα δυο σταμνιά η κοπέλα είναι το Aqua Nostra, το νερό της ζωής ή η ψυχική ενέργεια που χρειάζεται για τη μεταβίβαση της συνείδησης από τον επίγειο κόσμο στις ανώτερες σφαίρες.

Στα αρχαία μυστήρια της λατρείας του Μίθρα υπάρχει η φράση: «Είμαι ένα αστέρι που πλανιέται μαζί σας και στέλνει τη λάμψη του από τα κατάβαθα.»

ΚΑΡΤΑ XVII: ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ

Συντάχθηκε απο τον/την Ονειρόκοσμος
Τετάρτη, 11 Αυγούστου 2010 13:27

Αφού πέρασε από τη μύηση της φωτιάς, ο ήρωας τώρα δέχεται το βάπτισμα του νερού, καθώς οι φλόγες σβήνονται απ' τα ευεργετικά νερά της ζωής, που κυλούν απ' τα σταμνιά της κοπέλας σε ίσες ποσότητες. Το συνειδητό και το ασυνείδητο ισοζυγιάζουν, καθώς η ψυχική σύγκρουση σταματά.

αν και το ταξίδι δεν έχει ακόμη τελειώσει, αν και το μυστικό κέντρο είναι ακόμη μακριά, η ύπαρξη του άστρου προμηνάει στον ερευνητή πως η περιπλάνηση του δε θα εξακολουθήσει για πολύ. Λίγο πιο πίσω προβάλλει κιάλας το Δέντρο της Ζωής, σαν ένα σημάδι της αθανασίας που τον προσμένει παρακάτω, και σ' ένα κλαδί του κάθεται κάποιο πουλί ή κουκουβάγια, που συμβολίζει την αληθινή γνώση και σοφία, ή το περιστέρι που ενσαρκώνει το Άγιο Πνεύμα.

Η ίδια η κοπέλα είναι η αιώνια νεότητα κι ομορφιά! Είναι η μητέρα Φύση, που ταυτίζεται με την Ιέρεια και την Ρήγισσα, καθώς και με την γυναίκα της κάρτας XI που νικάει το λιοντάρι. Η λίμνη μπρος στα πόδια της είναι το Αθάνατο Νερό που κυλάει ελεύθερα κι ανανεώνει την πλάση.

ΚΑΡΤΑ XVII: ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ

Συντάχθηκε απο τον/την Ονειρόκοσμος
Τετάρτη, 11 Αυγούστου 2010 13:27

Η κοσμική άποψη του Άστρου δείχνει την κατανόηση και την έλλειψη προκαταλήψεως που είναι προσιτή όταν έχουν ανοίξει οι πόρτες του νου. Αντίθετα με την προηγούμενη εικόνα του Πύργου, η συνειδηση που συμβολίζεται εδώ δεν είναι κλεισμένη στον εαυτό της, αλλά ελεύθερη κι ακάλυπτη σαν την γυμνή κοπέλα και σαν το ανοιχτό τοπίο που την τριγυρίζει. Μερικές μάλιστα αυθεντίες υποστηρίζουν πως το τοπίο αυτό αντιστοιχεί με το σκηνικό του αρχαίου ελληνικού θεάτρου και πως η λιμνούλα είναι μια από τις δυο λίμνες του Κάτω Κόσμου, της Μνήμης και της Λήθης. Εδώ όμως πρόκειται για το νερό της Μνήμης, που ο μνημένος το πίνει για να θυμάται τη μυστικιστή εμπειρία που έχει αποκτήσει.

Έτσι ο νους είναι σε θέση να δεχθεί τη ροή της πρωταρχικής διαίσθησης, συνειδητά (νερό από το ένα σταμνί) κι υποσυνείδητα (νερό από το άλλο σταμνί). Τα' αστέρια που λάμπουν ψηλά αντιπροσωπεύουν τις ανώτερες επιδιώξεις που διαρκώς καλούν τη σκέψη ν' ανέβει σε καινούργια ύψη, διώχνοντας τις μαύρες σκιές της νωθρότητας και της αμάθειας. Στην αρνητική όψη αυτής της κάρτας δεν προσφέρονται αυτές οι δυνατότητες.

Τώρα η πίστη του ερευνητή ανταμείβεται: αφού πια η εξαγνιστική φωτιά του άνοιξε τα μάτια, δεν είναι αναγκασμένος να ψάχνει στα τυφλά μέσα στη νύχτα του πνευματικού σκοταδιού. Η παρουσία του άστρου τον κάνει να ελπίζει με σιγουριά πως η προσπάθεια του δεν στάθηκε μάταιη, και πως θα έρθει η ώρα που ο ήλιος θα προβάλει και θα τον ντύσει μ' ένα υπερούσιο φως.

Περιγραφή: Μια ωραία κοπέλα γονατίζει μπρος σε μια λιμνούλα, χύνοντας εκεί μέσα το νερό από δυο όμοια σταμνιά που κρατά στα χέρια της. Κοντά της προβάλλει ένα δέντρο, μ' ένα πουλί καθισμένο πάνω του. Ψηλά λάμπει ένα μεγάλο αστέρι, κι άλλα επτά μικρότερα σχηματίζουν γύρω του έναν αστερισμό.

Σε μερικές παραλλαγές, όπως τα Ταρώ του Γουαϊντ, η κοπέλα έχει το ένα πόδι μέσα στη λιμνούλα, κι αδειάζει το ένα της σταμνί στο νερό και το άλλο στη γη. Τα αστέρια μπορεί να είναι συνολικά επτά ή οκτώ.

ΚΑΡΤΑ XVII: ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ

Συντάχθηκε απο τον/την Ονειρόκοσμος
Τετάρτη, 11 Αυγούστου 2010 13:27

Το μεγάλο αστέρι έχει συνήθως οκτώ ακτίνες σαν σύμβολο της θεάς Ινάνα, Αστάρτης ή Αφροδίτης, ένα σε άλλες περιπτώσεις έχει μόνο πέντε, που σχηματίζουν τη γνωστή μαγική Πεντάλφα ή το Άστρο του Σολομώντα. Το πουλί στο δέντρο μπορεί να είναι περιστέρι, κουκουβάγια, ή ίβις, σύμβολο της ψυχής στην αρχαία Αίγυπτο ή ακόμα να είναι μια πεταλούδα ή ένα άνθος λωτού.

Ο αστερισμός στον ουρανό υπονοεί τις Πλειάδες (την Πούλια) και το μεγάλο άστρο θεωρείται σαν την κοσμική ακτινοβολία κ' ενέργεια. Μια παραλλαγή της κάρτας αυτής δείχνει, αντί για την κοπέλα με τα δυο σταμνιά, τους τρεις Μάγους που ακολουθούν το Άστρο της Βηθλεέμ.

.~.~.~.

*** Το παραπάνω απόσπασμα προέρχεται από το εξαιρετικό βιβλίο του Νίκου Σημηριώ τη με τίτλο "Η Μαντική Τέχνη του Ταρώ " (εκδ. ΜΑΚΡΗ).**